

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Cob/177/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0019205601
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Kohútová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:0019205601.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Kohútovej a sudcov JUDr. Igora Ragana a JUDr. Júliusa Tótha v spore žalobcu: Z.. N. Y., Q.. X.XX.XXXX, X. XXXX/XX, XXX XX R., zastúpený: JUDr. Ladislav Riedl, advokát, Slovenská 46, Prešov, proti žalovanému: ZEKON, akciová spoločnosť Michalovce, Štefana Tučeka 23, Michalovce, IČO: 31 687 814, zastúpený: J.. Š. X., Q.. XX.X.XXXX, U. XXX/X, XXX XX J., o určenie neplatnosti uznesenia riadneho valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 30.5.2019, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 6. júla 2020, č.k. 25Cb/67/2019-80, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 6. júla 2020, č.k. 25Cb/67/2019-80.

II. Žalovanému priznáva proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. v

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

I. Žalobu zamietá.

II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie vo veci odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 30.8.2019 domáhal určenia neplatnosti uznesenia riadneho valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 30.5.2019, ktorým valné zhromaždenie neschválilo odvolanie člena predstavenstva Z.. N. Y. s účinnosťou k 30.5.2019.

3. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 30.5.2019 sa konalo riadne valné zhromaždenie žalovaného. Žalobca je štvrtinovým akcionárom žalovaného a do sporného valného zhromaždenia bol aj členom predstavenstva žalovaného, nepretržite od roku 1994. Podľa pozvánky zo dňa 23.4.2019, bodom programu č. 7 bolo odvolanie a znovuzvolenie žalobcu za člena predstavenstva žalovaného. Ďalej uviedol, že Z.. J. X. G. Š. X., ako predseda a podpredseda predstavenstva žalovaného podpísali v rozpore so stanovami žalovaného zmluvy s tretími subjektmi, na základe ktorých boli od žalovaného odčerpané peňažné prostriedky spolu vo výške 781.006,89 eur, bez náležitého protiplnenia. Uvedené je dôvodom rozkolu medzi žalobcom a ostatnými členmi predstavenstva žalovaného, čo napokon vyústilo do jeho nezvolenia na ďalšie 5 ročné obdobie a podania výpovede pre nadbytočnosť a to aj napriek tomu, že žalobcovi bolo pôvodne deklarované, že môže ako akcionár počítať aj s pokračovaním na pozícii člena predstavenstva žalovaného. Zlý úmysel predsedajúceho valného zhromaždenia pri volení žalobcu za

člena predstavenstva sa preukázal návrhom na zmenu poradia bodu č. 7 a č. 8 programu, ktorý bol odsúhlasený napriek nesúhlasu žalobcu. Následným konaním ostatných akcionárov došlo k porušeniu jeho práv ako akcionára, pretože žalobcovi bolo zamedzené ako uchádzačovi byť zvolený za člena predstavenstva. Žalobca poukázal na odlišné hlasovanie pri jeho osobe a pri Z.. H. R., s ktorým mal byť zvolený za člena predstavenstva. Proti takémuto konaniu podal protest do zápisnice, ktorý sa týkal navrhnutého postupu o povinnosti odvolať člena predstavenstva, aby mohol byť zvolený ako člen predstavenstva. Poukázal na článok 12 bod 3 stanov žalovaného, podľa ktorého: „Funkčné obdobie členov predstavenstva je päť rokov, končí však až voľbou nových členov predstavenstva.“ Podľa citovaného článku stanov sa malo pristúpiť rovno k hlasovaniu o voľbe člena predstavenstva, bez predchádzajúceho hlasovania o jeho odvolaní. K hlasovaniu o odvolaní žalobcu z funkcie člen predstavenstva sa pristúpilo napriek podanému protestu. Ak ďalší člen predstavenstva, Z.. H. R., bol na spornom valnom zhromaždení odvolaný a zároveň zvolený, nebol žiaden dôvod, aby prítomní akcionári zvolili pri jeho osobe iný postup. O to viac, že nehlasovali vôbec, keďže bolo konštatované, že: „Keďže Z.. N. Y. nebol odvolaný na valnom zhromaždení, nepristúpilo sa k voľbe Z.. N. Y. za člena predstavenstva.“ Prítomní akcionári nehlasovali o odvolaní a nehlasovali ani o zvolení žalobcu za člena predstavenstva, čo je zjavná diskriminácia žalobcu ako akcionára voči ostatným akcionárom. Žalobca zároveň poukázal, že zo zápisnice z valného zhromaždenia síce vyplýva, že všetci akcionári prítomní na valnom zhromaždení sa zdržali hlasovania o návrhu na jeho odvolanie, čo však nezodpovedá skutočnosti, pretože žalobca bol proti svojmu odvolaniu. Po konaní valného zhromaždenia oznámil Š. X. žalobcovi, že ak by hlasoval za navrhovanú zmenu stanov, bol by za člena predstavenstva žalovaného zvolený. Postup predsedu valného zhromaždenia na spornom valnom zhromaždení žalovaného bol preto v zjavnom rozpore so stanovami a preukázateľne obmedzil práva žalobcu byť volený a zvolený, v súlade s návrhom uvedeným v pozvánke na valné zhromaždenie zo dňa 23.4.2019.

4. Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázal, že podľa bodu č. 10 programu riadneho valného zhromaždenia žalovaného bol prejednaný návrh predstavenstva žalovaného na odvolanie a voľbu orgánov spoločnosti, keďže dvom členom predstavenstva končilo funkčné obdobie dňa 30.5.2019, teda v deň konania valného zhromaždenia. Keď bol prednesený návrh na odvolanie žalobcu z funkcie člena predstavenstva, žalobca podal protest v ktorom uviedol, že podľa stanov sa nemá hlasovať o jeho odvolaní z funkcie člena predstavenstva. Akcionári o tomto návrhu hlasovali tak, že sa všetci prítomní zdržali hlasovania. Žalobca pritom podal protest v rámci predkladaného návrhu, keď ešte neprebehlo ani hlasovanie o návrhu a uznesenie valného zhromaždenia nebolo ešte prijaté. Následne žalobca do ukončenia valného zhromaždenia nepožiadaval o zaznamenanie protestu. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobcovi ako akcionárovi bol umožnený výkon jeho akcionárskych práv, čo aj využil - právo účasti na valnom zhromaždení, právo hlasovať, právo podávať protesty, právo na informácie ako aj právo byť volený. Voľba orgánov spoločnosti je prejavom vôle akcionárov na valnom zhromaždení, pričom samotnou voľbou nedošlo k obmedzeniu akcionárskych práv žalobcu. Napádané uznesenie sa neprieči zákonu, spoločenskej zmluve ani stanovám žalovaného a ani nemohlo obmedziť práva žalobcu. Voľiť člena predstavenstva na ďalšie funkčné obdobie je možné až po skončení jeho predchádzajúceho funkčného obdobia, pričom žalobca bol vo funkcii člena predstavenstva od 30.5.2014 do 30.5.2019. Kogentné ustanovenie § 194 ods. 1 Obchodného zákonníka o maximálnej dĺžke funkčného obdobia člena predstavenstva je prevzaté aj do stanov žalovaného, teda 5 rokov (nesmie pretiahnuť 5 rokov). Žalovaný zároveň namietal, že uznesenie, ktorého neplatnosti sa žalobca domáha nebolo prijaté, preto ho nemožno vyhlásiť za neplatné. Rozhodnutím o určení neplatnosti uznesenia sa žalovanému neuloží žiadna povinnosť ani príkaz, aby valné zhromaždenie žalovaného znovu rozhodovalo a hlavne, ako má rozhodnúť. Aj prípadné nové uznesenie valného zhromaždenia môže vzniknúť len z hlasovania akcionárov. Vyslovenie neplatnosti predmetného uznesenia by bolo v rozpore s prejavenu vôľou akcionárov a došlo by zásahu do práva akcionárov rozhodovať hlasovaním na valnom zhromaždení a hlasovaním prejavíť svoju slobodnú vôľu a rozhodovať o riadení spoločnosti ako aj o personálnom zložení predstavenstva.

5. Žalobca na pojednávaní dňa 6.7.2020 uviedol, že nenamietal, že by bol poškodený na právach tým, že akcionári vyslovili svoju vôľu a vôbec si nenárokujú, že je povinnosťou voľiť ho do orgánov žalovaného. Potvrdil, že na valnom zhromaždení nebol odvolaný z funkcie člena predstavenstva, no žalobca môže napadnúť iba uznesenie, ktoré bolo na valnom zhromaždení prijaté. V programe valného zhromaždenia bol však uvedený bod odvolanie a zároveň voľba členov predstavenstva a nie samostatne iba odvolanie člena predstavenstva. Preto bol žalobca nútený napadnúť žalobou iba prijaté uznesenie a to práve

uznesenie, ktorým valné zhromaždenie neschválilo jeho odvolanie z funkcie člena predstavenstva. Predmetný bod programu mal pritom iný účel a to po odvolaní člena predstavenstva pristúpiť k jeho voľbe. Ak by sa postupovalo podľa stanov žalovaného, žiadne odvolávanie člena predstavenstva by nemuselo byť a mohlo sa pristúpiť priamo k voľbe člena predstavenstva.

6. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 131 ods. 1 a 2, § 183, § 176b, § 187 ods. c), § 194 ods. 1, § 266 ods. 1 Obchodného zákonníka, upravujúce neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti, výkon práva akcionára a zneužitie práva, zásadu rovnakého zaobchádzania s akcionármi, pôsobnosť valného zhromaždenia akciovej spoločnosti voliť a odvolávať členov predstavenstva spoločnosti, funkčné obdobie členov predstavenstva a výkladu prejavu vôle.

7. Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním z listinných dôkazov preukázané, že dňa 30.5.2019 sa konalo riadne valné zhromaždenie žalovaného, na ktorom sa zúčastnil aj žalobca ako akcionár žalovaného. Jedným z bodov valného zhromaždenia bolo aj odvolávanie a voľba členov predstavenstva žalovaného. Žalobca podal na valnom zhromaždení do zápisnice protest, ktorý podľa súdu prvej inštancie spĺňa všetky zákonné náležitosti a bol podaný v súlade so zákonom.

8. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že dôvodmi, pre ktoré sa žalobca domáha určenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia žalovaného je porušenie stanov a diskriminácia žalobcu ako akcionára voči ostatným akcionárom tým, že prítomní akcionári nehlasovali o jeho odvolaní a nehlasovali ani o jeho zvolení, teda došlo k porušeniu zákona (porušenie povinnosti konať zo všetkými akcionármi rovnako, resp. zákaz diskriminácie akcionára).

9. K námietke žalobcu, že zápisnica z valného zhromaždenia neobsahuje pravdivé údaje a to vo vzťahu k hlasovaniu o návrhu na odvolanie žalobcu, kde v zápisnici je uvedené, že sa zdržali hlasovania všetci prítomní akcionári, pričom v skutočnosti sa vôbec o tomto návrhu nehlasovalo a bolo konštatované, že keďže Z.. N. Y. nebol odvolaný na valnom zhromaždení, nepristúpilo sa k voľbe Z.. N. Y. za člena predstavenstva, súd prvej inštancie uviedol, že v konaní bola predložená zápisnica z riadneho valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 30.5.2019, ktorá je súkromnou listinou. Žalovaný uviedol, že valné zhromaždenie prebehlo tak ako je uvedené v zápisnici. Ak žalobca poprel pravdivosť tvrdení obsiahnutým v tejto listine, bolo jeho povinnosťou toto svoje tvrdenie preukázať.

10. K námietke žalovaného, že napadnuté uznesenie valného zhromaždenia nebolo prijaté a preto ho nemožno vyhlásiť za neplatné, súd prvej inštancie uviedol, že zo zápisnice z riadneho valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 30.5.2019, bodu č. 12 vyplýva, že bol vypracovaný návrh uznesenia, ktorého obsahom je aj bod č. 3 v znení: Valné zhromaždenie neschvaľuje odvolanie člena predstavenstva Z.. N. Y. s účinnosťou k 30.5.2019. O tomto návrhu uznesenia prebehlo hlasovanie s výsledkom: 76,54 % hlasov „za“ a 23,46 % hlasov „proti“, zdržal sa hlasovania „nikto“. Súd prvej inštancie preto konštatoval, že napadnuté uznesenie bolo prijaté, o čom svedčí aj písomné vyhotovenie samotného znenia uznesenie z predmetného valného zhromaždenia.

11. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by napadnutým uznesením bol porušený zákon a stanovy žalovaného. Podľa § 187 Obchodného zákonníka, do pôsobnosti valného zhromaždenia patrí voľba a odvolávanie členov predstavenstva. Pokiaľ sa týka namietanej diskriminácie žalobcu voči ostatným akcionárom, súd prvej inštancie uviedol, že bodom programu predmetného valného zhromaždenia bolo aj odvolávanie iného akcionára z funkcie člena predstavenstva a to Z.. R., teda voči obom členom predstavenstva, ktorým končilo funkčné obdobie ku dňu 30.5.2019 bol použitý rovnaký postup. Pod rovnakým zaobchádzaním za rovnakých podmienok nemožno chápať aj rovnaký výsledok hlasovania, resp. nárok na rovnaký výsledok hlasovania. Ak jeden člen predstavenstva bol odvolaný a druhý nie, je to prejav vôle hlasujúcich. Aby bol akcionár zároveň zvolený aj za člena predstavenstva, resp. aby bol odvolaný, nie je nárokovateľné, keďže podlieha voľbe/hlasovaniu. Súd prvej inštancie poukázal aj na vyjadrenie žalobcu na pojednávaní dňa 6.7.2020, kde

uviedol, že ak by sa hlasovalo o jeho voľbe za člena predstavenstva, ale nebol by zvolený, takémuto postupu nie je možné nič namietat'. Súd prvej inštancie pritom poukázal, že to isté platí aj o hlasovaní o odvolávaní žalobcu z funkcie člena predstavenstva.

12. K námietke porušenia stanov tým, že sa na valnom zhromaždení postupovalo tak, že sa najprv odvolával člen predstavenstva a potom sa pristúpilo k voľbe, pričom podľa názoru žalobcu stanov upravujú, že sa pristupuje rovno k voľbe člena predstavenstva, súd prvej inštancie uviedol, že ak je niekto členom predstavenstva, nemôže byť zvolený počas svojho funkčného obdobia znova za člena predstavenstva (duplicitne), hoc len na jeden deň. Stanovy žalovaného pritom neupravujú povinnosť pristúpiť rovno k voľbe člena predstavenstva, ak je navrhnutá za člena predstavenstva osoba, ktorá už je v danej dobe členom predstavenstva. Napokon to, že sa malo pristúpiť k odvolávaniu žalobcu z funkcie člena predstavenstva, potvrdil aj sám právny zástupca žalobcu na pojednávaní.

13. Súd prvej inštancie zároveň uviedol, že funkčné obdobie člena predstavenstva žalovaného je v stanovách upravené na dobu 5 rokov, teda neprekračuje hranicu stanovenú kogentným ustanovením § 194 Obchodného zákonníka. Tým, že žalobca nebol odvolaný z funkcie člena predstavenstva na valnom zhromaždení dňa 30.5.2019, jeho funkcia trvala aj naďalej. Na postavení žalobcu sa prijatím napádaného uznesenia nič nezmenilo a k ukončeniu funkcie člena predstavenstva žalobcu došlo až na základe inej právnej skutočnosti, uplynutím funkčného obdobia 5 rokov. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd prvej inštancie dospel z záveru, že napadnutým uznesením nebol porušený zákon ani stanov žalovaného, teda nebola naplnená jedna zo základných zákonných podmienok pre určenie uznesenia valného zhromaždenia za neplatné. Z uvedeného dôvodu sa súd prvej inštancie už nezaoberal tým, či napádaným uznesením, resp. porušením zákona alebo stanov mohli byť obmedzené práva žalobcu.

14. Súd prvej inštancie zároveň poukázal, že žalobca v priebehu konania uviedol, že bol proti tomu aby sa pristúpilo k jeho odvolaniu z funkcie člena predstavenstva. Výsledkom prijatého uznesenia pritom je, že valné zhromaždenie žalovaného neschválilo odvolanie žalobcu z funkcie člena predstavenstva. Žalobca teda nebol odvolaný z funkcie člena predstavenstva, teda napadnuté uznesenie nie je v rozpore s vôľou/názorom žalobcu.

15. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

16. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a to v celom rozsahu. Navrhol aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností/§ 365 ods. 1 písm. e) C.s.p./ a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 365 ods. 1 písm. h) C.s.p./. Žalobca v podanom odvolaní uviedol, že je nútený ozrejmiť dôvod podanie žaloby, ktorým nie je predstava o nárokovateľnosti výsledku hlasovania, ale odlišný prístup hlasujúcich k osobe žalobcu. Súd prvej inštancie sa formalisticky zaoberal prítomnými akcionármi ako hlasujúcimi. Všetci akcionári však boli zároveň členmi predstavenstva žalovaného. Žalobcom namietaná diskriminácia sa netýka hlasovania, pretože povinnosť zaobchádzania s akcionármi rovnako podľa § 187 Obchodného zákonníka sa týka spoločnosti. Tým, že akcionári prítomní na valnom zhromaždení sú zároveň členmi predstavenstva žalovaného ako najvyššieho orgánu, sa pritom diskriminačné konanie spoločnosti voči žalobcovi premietlo do hlasovania akcionárov. Ak Z. H. R. bol odvolaný a zároveň zvolený do funkcie člena predstavenstva, nebol žiaden dôvod, aby prítomní akcionári zvolili pri žalobcovi iný postup. O to viac, že nehlasovali ani za, ani proti. Žalobca opätovne zotrval na svojom stanovisku, že v súlade so stanovami žalovaného sa na valnom zhromaždení malo pristúpiť rovno k hlasovaniu o zvolení člena predstavenstva, bez predchádzajúceho hlasovania o jeho odvolaní, čo vyplýva aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Obdo 17/2012, podľa ktorého: „Funkčné obdobie končí až voľbou nových členov predstavenstva (dozornej rady). Toto ustanovenie stanov žalovaného podľa názoru dovolacieho súdu nie je v rozpore so zákonom.“ Záver súdu, že ... ani stanov žalovaného nestanovujú povinnosť

pristúpiť rovno k voľbe člena predstavenstva ak je navrhnutá za člena osoba, ktorá už je v danej dobe členom predstavenstva ..., považuje žalobca za príliš extenzívny výklad takto neexistujúceho ustanovenia stanov. Žalobca zároveň poprel, že v konaní na súde prvej inštancie potvrdil nutnosť pristúpiť k odvolávaniu člena predstavenstva, pretože takýto postoj nekopíruje jeho skoršie vyjadrenia. Ďalej žalobca potvrdil, že síce bol proti svojmu odvolaniu z funkcie, ale to z dôvodu, že takýto postup stanovy žalovaného vôbec nevyžadovali. Napadnuté uznesenie nie je v rozpore s vôľou žalobcu, ale to nebolo účelom zvolaného valného zhromaždenia. Tým bolo zvolenie žalobcu a Z. R. za členov predstavenstva tak, ako posledné štvrtstoročie. Žalobca by napadol žalobou uznesenie valného zhromaždenia o jeho nezvolení, ale také prijaté nebolo. Žalovaný dostal žalobcu do situácie, že žalobcovi bolo ukrivdené zjavne diskriminačným spôsobom, a vzaté jeho právo byť volený, pretože sa k voľbe žalobcu vôbec nedostalo. Žalobca zároveň uviedol, že má legitímne právo sa domáhať vyhlásenia neplatnosti uznesenia prijatého v tejto súvislosti. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaného jednotlivé kroky voči žalobcovi predstavujú rad udalostí, ako zbaviť žalobcu riadiacej a manažérskej funkcie v rámci žalovaného.

17. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že napadnutým uznesením nebol porušený zákon a ani stanovy žalovaného. Poukázal, že v zmysle § 184 Obchodného zákonníka, valné zhromaždenie ako najvyšší orgán akciovej spoločnosti zvoláva predstavenstvo spoločnosti. Predstavenstvo spoločnosti zároveň určuje program rokovania valného zhromaždenia. Ak je v programe rokovania valného zhromaždenia voľba členov orgánov spoločnosti určuje aj postup voľby členov orgánov spoločnosti, pokiaľ spoločnosť nemá v stanovách doplnený podrobnejší postup voľby členov orgánov spoločnosti. Stanovy žalovaného pritom neurčujú konkrétnejší spôsob voľby členov orgánov spoločnosti a už vôbec nie, aby sa rovno hlasovalo o zvolení členov orgánov spoločnosti ako vo svojom odvolaní uvádza žalobca. Predstavenstvo spoločnosti žalovaného určilo postup voľby členov orgánov spoločnosti, ktorý žalovaný praktizuje od svojho vzniku v návrhu programu rokovania valného zhromaždenia. Predstavenstvo spoločnosti navrhlo odvolať s účinnosťou dňom konania valného zhromaždenia člena orgánu spoločnosti a zvoliť s účinnosťou dňom konania valného zhromaždenia člena orgánu spoločnosti (teda v ten istý deň). Takýto postup nie je v rozpore so zákonom. Žalovaný sa zároveň stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že ak je niekto členom predstavenstva, nemôže byť zvolený počas svojho funkčného obdobia znova za člena predstavenstva (duplicitne), hoc len na jeden deň. Ďalej žalovaný zotrval na svojich tvrdeniach, že voľbou členov orgánov spoločnosti k obmedzeniu žiadnych práv žalobcu ako akcionára nedošlo.

18. Žalobca odvolaciu repliku nepodal výzva súdu prvej inštancie s vyjadrením k odvolaniu mu bola doručená dňa 26.11.2020.

19. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 C.s.p. Odvolanie prejednal podľa § 379 - § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

20. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 C.s.p. odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo podľa § 219 ods. 3 C.s.p. oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

21. Žalobca podanie odvolania odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. e) a h) C.s.p. Odvolací súd zastáva názor, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

22. Pre opodstatnenosť odvolacieho dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. e) C.s.p. sa vyžaduje, aby súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Musí ale ísť o taký navrhnutý dôkaz, ktorý je spôsobilý priniesť podstatné skutkové zistenia, inak je strane znemožnené uniesť dôkazné bremeno.

23. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) C.s.p. žalobca vymedzil iba s poukazom na príslušné zákonné ustanovenie, skutkovo ho však bližšie neozrejmil, teda neuviedol aké konkrétne dôkazy, ktoré boli navrhnuté a ktoré sú potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie nevykonával.

24. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na prejednávany spor.

25. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, posúdil, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

26. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku presvedčivo a logicky odpovedal na každý argument vznesený v spore a toto odôvodnenie spĺňa kritéria vyžadované vyššími súdnymi autoritami pre zrozumiteľnosť a presvedčivosť súdneho rozhodnutia. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je konzistentné a jednoznačnými argumentmi podporil záver, ku ktorému dospel, pričom k celkovej presvedčivosti rozhodnutia súdu prvej inštancie vedie aj to, že premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, na základe ktorých k týmto dospel, sú pre nielen právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné a racionálne; zároveň aj spravodlivé a presvedčivé. Právne závery sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami a celkovo možno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie, pokiaľ sa týka rozsahu jeho odôvodnenia je v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

27. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

28. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, k odvolaniu žalobcu a k podstatným tvrdeniam strán sporu v tomto odvolacom konaní, odvolací súd udáva:

29. Predmetom konania je žalobcom uplatnené právo na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia podľa § 131 ods. 1, 2 a § 183 Obchodného zákonníka. Podľa týchto ustanovení každý akcionár môže podať návrh na súd na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, ak je v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo stanovami a ak toto porušenie mohlo obmedziť jeho práva akcionára. Je nesporné, že v čase začatia konania dňa 30.8.2019 bol žalobca jedným z akcionárov žalovaného, ktorý sa zúčastnil valného zhromaždenia, na ktorom podal protest do zápisnice z valného zhromaždenia, pričom žalobu podal do troch mesiacov od prijatia uznesenia valného zhromaždenia, takže boli splnené procesné podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka a § 183 Obchodného zákonníka pre vecné prejednanie uplatneného návrhu.

30. Zo zápisnice z valného zhromaždenia žalovaného, ktoré sa konalo dňa 30.5.2019, možno zistiť, že toto valné zhromaždenie prijalo uznesenie, ktorým odvolalo Z.. H. R. s účinnosťou ku dňu 30.5.2019 z

funkcie člena predstavenstva a schválilo s účinnosťou odo dňa 30.5.2019 člena predstavenstva Z.. H. R., ktoré žalobca žalobou o určenie neplatnosti nenapadol.

31. Na uvedenom valnom zhromaždení bol v zmysle jeho programu zároveň v súvislosti s ukončením funkcie dňa 30.5.2019 predložený aj návrh na odvolanie žalobcu z funkcie člena predstavenstva, čo namietal žalobca, keď uviedol, že v zmysle stanov žalovaného sa o odvolaní z funkcie člena predstavenstva nemá hlasovať. O uvedenom návrhu následne prebehlo hlasovanie, kde všetci prítomní akcionári sa zdržali hlasovania, teda nebolo prijaté uznesenie v navrhovanom znení. Ak teda valné zhromaždenie neschválilo návrh na prijatie uznesenia, pretože nezískalo predpísaný počet hlasov, nedošlo k prijatiu uznesenia, preto sa nemožno ani domáhať určenia jeho neplatnosti žalobou v konaní podľa § 131 Obchodného zákonníka, tak ako to správne uvádzal aj žalobca v priebehu konania.

32. Z citovanej zápisnice ďalej vyplýva, že keďže žalobca nebol odvolaný na valnom zhromaždení, nepristúpilo sa k voľbe žalobcu za člena predstavenstva a valné zhromaždenie zároveň následne prijalo mimo iných aj uznesenie v znení: Valné zhromaždenie neschvaľuje odvolanie člena predstavenstva Z.. N. Y. s účinnosťou k 30.5.2019. O tomto uznesení hlasovali prítomní akcionári s počtom 2.502 hlasov, čo predstavuje 100 % prítomných hlasov, t.j. 99,88 % základného imania, pričom za bolo 1.915 hlasov, čo predstavuje 76,54 %, proti bolo 587 hlasov, čo predstavuje 23,46 %, nikto sa nezdržal hlasovania.

33. Žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia neplatnosti práve vyššie uvedeného uznesenia z dôvodu, že jeho prijatím boli porušené stanovy žalovaného a zákon, ktorý zakazuje diskrimináciu akcionára.

34. Zo znenia napádaného uznesenia pritom vyplýva, že žalobca ako člen predstavenstva žalovaného, ktorú zastával v čase priebehu valného zhromaždenia, na ktorom bolo napádané uznesenie prijaté, nebol z tejto funkcie člena predstavenstva odvolaný, teda dôvody neplatnosti spočívajúce v porušení zákona alebo stanov spoločnosti, uvádzané žalobcom neboli vo vecnej súvislosti s prijatým napádaným uznesením, keďže uvedeným uznesením, ktoré bolo prijaté, funkcia žalobcu ako člena predstavenstva na základe hlasovania akcionárov prítomných na valnom zhromaždení nezankla a sporné rozhodnutie valného zhromaždenia žalovaného v prijatom (schválenom znení) nemohlo mať reálny vplyv ani na možnosť uplatnenia práv žalobcu ako akcionára. Z obsahu zápisnice z predmetného valného zhromaždenia taktiež vyplýva, že žalobcovi ako akcionárovi bolo umožnené výkon jeho akcionárskych práv, čo aj využil (právo účasti na VZ, právo hlasovať, právo podávať protesty, právo na informácie).

35. Základným právom akcionára, okrem iných, je vykonávať pôsobnosť akcionára v spoločnosti hlasovaním na valnom zhromaždení spoločnosti ako najvyšším orgánom akciovej spoločnosti. Počet hlasov akcionára je upravený tak, že sa spravuje počtom akcií akcionára. Takýto pomer zabezpečuje spravodlivé rozdelenie pomeru hlasov v závislosti na vlastníctve určitého počtu akcií spoločnosti. Aj z tohto dôvodu zákon zakotvuje zásadu obmedzenia výkonu práva akcionára na ujmu práv a oprávnených záujmov ostatných akcionárov (§ 176b ods. 1 Obchodného zákonníka) ako aj zásadu zaobchádzania spoločnosti za rovnakých podmienok so všetkými akcionármi rovnako, samozrejme pri rešpektovaní zásady v ustanovení § 176b ods. 1 Obchodného zákonníka. Voľba členov predstavenstva je vecou vnútorných pomerov spoločnosti. Preto ak za prijatie žalobcom napádaného uznesenia hlasovali akcionári počtom hlasov 76,54 % a proti prijatiu uznesenia zvyšných 23,46 % hlasov je zrejmé, že akcionári s vyšším počtom hlasov návrh na valnom zhromaždení vzhladli prospešným a účelným pre akciovú spoločnosť. Väčšinové hlasovanie akcionárov v súlade s úpravou hlasovania akcionárov zákonom a stanovami spoločnosti, ktorého obsah a forma je v súlade so zákonnou úpravou a prípadne stanovami je vyjadrením súhlasu akcionárov ako spoločníkov spoločnosti s obchodným konaním a postupom spoločnosti na trhu a jej vnútrospoločenským riadením.

36. Námiety žalobcu spočívajúce v tvrdení, že zvyšní akcionári vykonávali svoje práva na ujmu práv a oprávnených záujmov žalobcu, podľa názoru odvolacieho súdu nemožno bez ďalšieho vyvodiť len z toho, že hlasovali súhlasne.

37. Pokiaľ ide o polemiku žalobcu o dĺžke funkčného obdobia člena predstavenstva žalovaného s poukazom na rozhodnutie NS SR zo dňa 19.6.2012, sp.zn. 2 Obdo/17/2012 odvolací súd udáva, že z citovaného uznesenia NS SR jednoznačne vyplýva, že dĺžka doby funkčného obdobia člena predstavenstva akciovej spoločnosti je síce prioritne upravená v stanovách tejto spoločnosti, no nesmie prekročiť maximálnu dobu stanovenú v zákone, čo je doba 5 rokov podľa § 194 ods. 1 Obchodného zákonníka. Keďže článok 12 bod 3 stanov žalovaného upravuje funkčné obdobie členov predstavenstva na 5 rokov, čo je maximálne prípustná zákonná doba funkcie člena predstavenstva, časť stanov žalovaného, ktorá umožňuje funkčné obdobie dlhšie ako pripúšťa kogentná zákonná úprava v znení: „funkčné obdobie však končí až voľbou nových členov predstavenstva“ je v rozpore so zákonom a preto neplatná.

38. Podľa názoru odvolacieho súdu, podanou žalobou o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, ktorým nedošlo k odvolaniu žalobcu z funkcie člena predstavenstva žalovaného, nemožno dosiahnuť zotrvanie, resp. znovuzvolenie žalobcu do takejto funkcie. Na uvedenom nie je spôsobilé zmeniť nič ani tvrdenia žalobcu, že o odvolaní z funkcie člena predstavenstva sa nemalo vôbec hlasovať, resp. akcionári mali pristúpiť rovno k voľbe jeho osoby za člena predstavenstva, keďže na predmetnom valnom zhromaždení žalovaného nebolo prijaté žiadne uznesenie, ktorým by valné zhromaždenie žalovaného prijalo rozhodnutie o jeho zvolení/nezvolení za člena predstavenstva žalovaného, ktoré prijaté uznesenie by bolo možné následne podrobiť súdnemu prieskumu podľa § 183 Obchodného zákonníka v spojení s § 131 Obchodného zákonníka.

39. Z obsahu odvolania v zásade vyplýva, že žalobca vlastne nesúhlasí s právnymi závermi súdu prvej inštancie. Skutočnosť, že žalobca mal na vec odlišný názor a že rozhodnutie súdu prvej inštancie neboli odôvodnené podľa jeho predstáv, nie je dostačujúcou bázou pre tvrdenia o nepreskúmateľnosti napádaného rozhodnutia a existencii vady v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p.

40. Vzhľadom na vyššie uvedené, dospel odvolací súd k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal určenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia žalovaného, ktoré neschválilo odvolanie člena predstavenstva Z.. N. Y. s účinnosťou k 30.5.2019, je vecne správny.

41. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny. Taktiež potvrdil výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania ako vecne správny.

42. O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorý bol v tomto odvolacom konaní úspešný priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré je povinný nahradiť neúspešný žalobca. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

43. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).